

Előfizetési árak
 egész évre 4 ft., félévre 2 ft.,
 negyedévre 1 ft.
Egyes szám ára 8 kr.
 hirdetések mérsékelt árak szerint.

A lap megjelenik minden esztendőben.
 Felelős szerkesztő:
ENDRE JÁNOS

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem adtnak.

Kiadóhivatal: Arpád-ut 20.
 hova a lap anyagi részét illető közlemények és előfizetési penzek küldendők
 Kiadóhivatalos:
FUCHS ANTAL

UJPEST-ÉS KÖRNYÉKÉNEK TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

Márczius 15.

Felhő gomolyg a napnak országán,
 S arnyal lehel a földre esendesen;
 S míg reng, mint bűcső fönn az ég íven;
 Meging a föld itt lenn keservesen;
 Miként a felhő ott az ég alatt,
 Gömolyg a nép itt lenn, mint aradat.

A vesz kitört, villámlik rémesen,
 Lesújt a földre ott a hol remeg;
 S a nép verszemre kapva, fennterem,
 Megrazza a rozsdás bilineseket;
 S rozsdáette vaskapocs szakad,
 S ó újra el, hiszen megint »szabad!»

És míg dörög a főtetek tovább,
 Mint lenn a felajzott neptenger;
 A tenger árnak veszes hullamai
 A ven Budara törnek újra fel.
 És dörög az ég a népnek ajakán,
 Dörög: »Szent szabadság itt e szép hazán!»

Lehull a vas a sajtó ajkáról,
 S most zeng szabadon, dalra dall teremt,
 Majd sir, vagy harcra, vészre int megint,
 Miként az ég a sajtó föld felett.
 ... Egy sugar ez a fényes mennyből tan,
 Vagy esalfa fény, mely aztán tova száll?

S a nemzet, mely egy szív, egy test, egy ver,
 Két ország földén együtt evezve;
 S a Hargittától a nagy Dunáig
 Fölzeng a szabadság hős szelleme;
 S a két ország im egygye olvada,
 Hazát ölel a büszke, szép haza!

Magyar diésőség könyve most nyílj meg
 S arany betűkkel ird föl e napot;
Szabadság! Ige tested öltve lett
 Hazám! reád is újra nap virradott!
 ... Csak virrad itt, de ott kelet felől
 A vesz dühöngve folyton erre tör.

... A felhő oszlik lassan, esendesen,
 Nyugodni ter a fölvert oroszlan
 S a nap derülten újra fönn ragyog
 A liszta, fénylő ég boltozatán ...
 ... Csak oszlik itt, de ott kelet felől
 A vesz dühöngve folyton erre tör.

S a felhő lassan elvonul megint,
 S a Kárpátokon szépen megpihen;
 Talán egy új rohamra gyűjt hadat
 Megingatni a földet rémesen;
 Míg a nemzet bevesse szivebe:
Márcziusnak tizenötödike!

Huszár Zoltán.

A szabadságünnep Ujpesten.

— 1898. márczius 15. —

A márcziusi szellő, esodas ihletével újra felkeltette a nemzetben a nagy nap emléket. Az idén a ragyogó fény, a mely a magyar nemzet szabadságát hirdette meghalványozott erővel világítja be a hazát, nem nemesak az ünnep emléke újult fel szívünkben, hanem elértük felszabadulás évfordulóját annak a diéső napnak, a mely a hazaszerelel legmagasztos eszményét a szabadságot szülte.

Ötven év múlt már el azóta, hogy a nemzet felszabadult a járom alól, szelzuzta a rablánczokat és szabaddá lett. Igen a szabadság fénye ötven év óta világít, ragyog a magyar nemzet felett, hirdetven az egyenlőséget és testvériiséget.

Ez a fény szelzörte a válaszfalt, mely ember és ember között létezett, eloszlatta a sötétséget, mely a társadalmában különbséget tett ember és ember között.

Egyenjogúvá tette szegényt a gazdaggal és megerősítette a bibliai szent tanait, hogy minden ember egyenlő. Azóta a szabadság fénye éppen úgy behatol a szegény gunyhójába, mint a gazdag palotájába, egyformán taplalja a nemzeti erőnyeket a gazdagnál úgy mint a szegénynél. Hát nem isteni adománya volt-e a Mindenhatónak a szabadság? De igen! Valamint Isten elküldte Jezus Krisztust, hogy a kereszténységet megvaltsa szenvedéseitől, úgy a magyarok Istene elküldte nekünk a szabadságot, hogy a magyar nemzetet föl-szabadítsa az idegen járom. — a rabszolgaság alól.

Az első hírnős a szabadsájtó volt, a mely halhatós fegyverrel öntudatra öbresztette a nemzetet a lelkesedés lángját meggyújtotta a szunynyado szivekben és egyetlen jelszóra lázba hozta a nemzetet. A lelkesedés tüze fegyvert, kaszát, scuronyt és lándzsát adott a nép kezébe és a nemzet diésősegen győzött a zsarnokság fölött, elnyervén legszebb alkotmányos jogát, — a szabadságot.

Ez a mai nap emléke, a melynek 50 éves évfordulóját ünnepeljük. A nemzet ezt a napot legnagyobb ünnepévé emelte és ország-szerzte nagy fényvel és pompával, hozzá méltó lelkesedéssel ünnepelte meg.

Ujpest közseg is fényes tanujelét adta hazafias érzelmeinek és ebben maga a közsegi előjáróság és képviselőtestület jart elő a legszebb példával, a midőn az ünnep rendezését magára vállalta, nem kimélven fáradságot és anyagi áldozatot, csak hogy a nemzet e nagy ünnepét minél impozásabbá tegye és annak fényét emelje.

I. A zászlódisz.

Ujpest hazafias közönsége nemesak belsőséggel, hanem külsőleg is méltó módon fejezte ki hazafias érzelmeit. Az egész közseg zászlódiszt öltött, majdnem minden hazon ott lengett a nemzetiszínű lobogó, az üzletek zárva voltak hirdetven az ünnep nagy jelentőségét, magasztosságát. Már a kora reggeli órákban nagy neptömög öszült az utcákban és a népek ezre, felöltve ünnepi ruháját, készült az istentiszteletre. — mely minden felekezet templomában nagy ünnepélyességgel tartatott meg — halat advan az Istennek, hogy a nem-

zet szabad lett, hogy Isten kegyelméből elérhette azt a nagy napot, a melyen a szabadság 50 éves létét ünnepli. Reggel 8 órakor felvonultak az egyesületek a róm. kath. templomba, mely igazán impozáns és kegyeletteljes képet nyújtott.

2. Az istentiszteletek.

Reggel 9 órakor minden felekezet templomában halaadó istentisztelet volt és a templomok zsufolásig megteltek ajtatos hívőkkel. A róm. kath. templomban Illek Vincze esp. plebanos fényes segédlet mellett ünnepi beszédet mondott. A református templomban Mady Lajos lelkes, az evangélikus templomban Gemdy Lajos lelkes és az izraelita templomban dr. Venetianer Lajos főrabbi mondott lelkes beszédet és szép szavakban méltatta az ünnep nagy jelentőségét.

3. Az elhalt 48-as honvédek sírjának megkoszorúzása.

Az istentiszteletek után nagy neptömög gyűlt össze az Istvanteren a róm. kath. templom előtti téren. Az egyesületek mind itt sorakoztak és alitak fel példás menetrendben, melyekhez nagyszamu közönség csatlakozott. A menet jelszóra indult meg és oly hosszú vonalat kepezett, a minőt meg Ujpesten nem látunk. A menet elen Lindt János bíró, Zsoldos János főjegyző, a közsegi előjáróság és képviselőtestület tagjai haladtak. A temetőben óriási neptömög várta a menetet, mely az egész utvonalon impozáns képet nyújtott.

A temetőben a menet először Beniczky honvedezredes sírjához ment, a hol az »Ujpesti kereskedő- és iparosifjak önművelődési köre« a Hymnuszt énekelte. Azután Freyler István, a kör titkara a »Talpra magyart« szavalta nagy lelkesen, mire Csepri-ghy Pal közsegi képviselő hatálos beszédben méltatta az elhunyt ezredes nagy érdemeit. A lelkes beszéd után a fenn említett kör a »Szózatot« énekelte.

Itt a menet szetoszlott és kisebb csoportokban látogatta meg a nagy idők tanuinak, lapunk múlt számában felemlített sírjait, diéskoszorú helyezve a megboldogultak esendes nyugvó helyére, miközben szép szavakkal áldoztak a megboldogultak emlékeinek.

A régi temető is színhelye volt a kegyeletnek. Itt dr. Hedervári Ernő közs. képviselő, dr. Seligmann Mor honvedezredes sírjánál mondott leendőletes beszédet és szép szavakban emlékezett meg az elhunytak orvosi és katonai érdemeiről.

4. A díszközgyűlés.

A megboldogult 48-as hősök sírjának megkoszorúzása után, a közsegi előjáróság és képviselő testület tagjai visszasiettek a temetőből, hogy az »Ujpesti polgári kör«-ben ez alkalomra összehívott díszközgyűlésen a meghatározott időben pontosan megjelenhessenek.

A díszközgyűlésre az előjáróság és képviselőtestület tagjai majdnem teljes számmal jelentek meg. Lindt János bíró, Zsoldos János főjegyző és Radics David penztárnok magyar díszruhában jelentek meg, mely a sok fekete ünnepi ruha között nagyon jól festett és a közgyűlésnek nagy ünnepélyességet kölcsönzött.

Az előjáróság és képviselőtestület tagjainak szokásos elénk megbeszélése a napirendnek a közgyűlés előtt elmaradt, a vitatkozás, a különféle és kimeríthetetlen közszolgák heves tárgyalását az ünnepi hangulat váltotta fel és a közgyűlés tagjai komoly, ünnepi magatartással várták a diszközgyűlés megkezdését. A diszközgyűlésen díszes hölgy- és nagyszámú közönség is volt jelen.

Jelen voltak:

Lindt János bíró, Hochbaum Jakab törvénybíró, Zsoldos János főjegyző, Ráday Antal közs. aljegyző, Hevesi Vilmos adóügyi aljegyző, Radics David pénztáros, Dr. Hedervári Soma közs. orvos, Kuthy István, Gerő Zsigmond, Lattis János, Korponay Ödön, Winteritz Gyula, Lorbersbeck Kálmán, Erős Antal, Klein József, Barth Mór esküdtek, Dr. Kiss Sándor, Deutsch Zsigmond, Dr. Fuchs Ignác, Mády Lajos, Schmidt Richard, Perich Karoly, Egermann Antal, Dezső Lajos, Kárpáti József, Illek Vincze, Csepreghy Pál, Dr. Seligmann Jenő, Dr. Lichtmann Henrik, Dr. Hedervári Ernő, Czipauer János, Tanos Pál, Körösi Lajos, Fornsheim David, Mauthner Mihály, Csepészányi Béla, Schreiber Gyula, Krapp Mihály, Schwarz Jakab, Löwy Ernő, Schwartz Edé, és Geduly Lajos képviselők.

Lindt János bíró következő szavakkal nyitotta meg a gyűlést.

Tisztelt diszközgyűlés!

Felcsázados évfordulóját ünnepeljük ma azon nagy időknek, amikor a magyar szabadság megszületett. Az egész nemzet e nagy alkalomhoz méltó módon ünnepel és e tekintetben Ujpest közszeg sem marad el. A közszeg képviselőtestülete, amely hazafiaságának mindenkor méltó tanujelét adta, a közelmúltban tartott egyik közgyűlésen egyhangulag elhatározta, hogy a szabadság hajnalának évfordulóján, márczius 15-én ünnepelni a nemzeti közérzetet és hazaszeretetét kifejezésül. Ezen ünnep méltó részét képezi a népszabadság magasztos eszméinek méltatására össze-hívott ezen diszközgyűlés. Amidőn az ezen alkalomból megjelent nagyrebecsült vendégeket a közszeg nevében tisztelettel üdvözlöm, a diszközgyűlést megnyitottnak nyilvánítom és felkerem Zsoldos János közigazgatási főjegyző urat ünnepi beszéde megtartására.

Zsoldos János főjegyző a következő ünnepi beszédet mondotta:

Melyen tisztelt diszközgyűlés!

A múlt század legnagyobb francia írója Voltaire a midőn az ész és az értelem elsőbbségét vitatta, olyan nehéz csapásokat mért az emberiség régi idealjaira, a hitre, a vallásra és a tekintélyre, hogy azok összeroskadtak, romba dőltek a csapasók alatt. Összeomlottak anélkül, hogy az értelemnek ereje az erkölcsök tisztaságát előmozdította, avagy csak megóvta volna. Más szóval a lerombolt rend helyén nem rakta le az új rendnek alapjait, s azért kellett Franciaországban Voltair után egy Rousseau-nak, Mirabeau-nak következnie, azért kellett a francia forradalomnak, mielőtt az egyenlőség, testvériség és szabadság magasztos elveit megszültte, elsöpörni sok-sok mindent ami hozzá volt nőve, vele virágozott és vele hervadt.

A magyar nemzetnek is voltak Voltair-jei, de hála Istennek nem voltak Rousseau- és Mirabeau-ai. A magyar nemzet is magáévé tette az egyenlőség, testvériség és szabadság elvét, de nem tagadta meg a korona és a koronás király iránti hűségét. Nem tagadta pedig meg azért, mert a magyar népben a pusztaszeri verszerződés óta él és virágozik a szabadságnak tiszta ideálja, mert a magyar nemzet szent István alkotmánya óta értette és érezte, hogy a szabadsággal nem csupán jogok, nem csupán előnyök, hanem kötelességek is járnak. Vegre mert a magyar nép mindenkor tudatával bír annak, hogy a szabadság csak akkor valódi, ha vele máznak nem ártnak.

Ez az ideál, ez a tudat élt benne akkor is, a midőn évszázados elnyomatás után, mint a költő mondja:

Szárnya nőtt a gondolatnak,
Fel magára szállott,
Átszögte a levegőt, az
Égig meg sem állott.

Megtárgalt a honfi meile
Más lég lón körötte,
Zászlóját a szent szabadság
Feléte fölötte.

S vajjon melyik az a magasztos nap, a melyen a magyar nemzet politikai érettségéről a legfényesebben tanuskodott?

Melyik az a magasztos nap, a melyen a szolgai szegénység és az ismeretlenség homályából úgy lépett a magyar, a büszke és hatalmas államok sorai közé, hogy az első pillanatra mindenki megértette, miszerint a természet erős és örök jogaival nemcsak fel vagyunk ruházva, hanem méltók is vagyunk ezen isteni kincsre, mert tudunk vele élni és megtudjuk azt a jövő boldogságunk számára tartani.

E nagy, e magasztos, e dicső nap melyen tisztelt képviselőtestület, az 1848. év márczius havának 15-ik napja, a melynek 50-ik évfordulóját ünnepeljük, ünnepeljük pedig akként, hogy hálat adunk az istennek, akinek kegyelméből nemzetünk szabadságának teljes élvezetében ezt a napot megerte, ünnepeljük akként, hogy kegyeletünket lerójuk azok iránt, a kik a nagy napok adományairát küzdöttek, s már a sírba szállottak, ünnepelünk akként, hogy képviselőtestületünk jelen diszközgyűlésen az utókor számára is megörökítjük e fényes napnak emléket, megünnepeljük vegre akként, hogy a művészetet, a dalt, a zenét is megszólaltatjuk azoknak érdekében, a kik már a kor sülly alá nyögnek, a megelhetes nehéz remével küzdenek.

Ötven év!

Nagy idő, ember és nemzet sokat feled fel száz év alatt, de márczius idusát magyar ember, magyar nemzet nem feledi soha.

Ime ma ötven év múlva is megmozdul a magyar társadalom, szívünk belsejében érezzük fellobogni azt a lángot, mely kísérte Petőfi esküjét:

A magyarok istenére esküszünk.

Esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!

És ezt az esküt, az azt tevő lángelkű hazafiakat be is váltották.

És ime esodak esodaja 1848 márczius hó 15-én egy kalapácsütés nélkül, egyedül a hazaszeretet tüzetől leolvadnak a szabad sajtó bilincsei.

Egyetlen egy veresepp nélkül, egyedül a hazafias lelkesedés fényugarától kinyitott a politikai foglyok ajtaja, es leomlott a válaszfal a nemes és a föld fia között.

Egyetlen egy lángoszlop nélkül, egyedül az egyenlőség szent erzetének sugallatára egyenlő lett a törvény előtt mindenki.

Oh! nagyserű és fenséges nap nekünk magyaroknak, ez a mai nap.

Ez ünnepen összeölelkezik a nemzet szabadságszeretete a legalkotmányosabb király erzetével, a ki a márczius 15-ének a gyűmöléseit, a 48-as törvényeket, nemcsak újra szentesítette, hanem a magyar nemzet szabadságszeretete és a korona iránti hűségét oly nagyra becsülte, hogy közle és a nemzet közti bensőség teljes viszonyokat látható kifejezése ezéjából olyan tiz szoborral ajándékozta meg a magyart, a mely szobor minden szónál maradandóbb hirdetői lesznek a magyar szabadságnak és a magyar hűségnek.

Tisztelt közgyűlés!

Ezen a nagy napon, ezen a nagy ünnepen, a magyar szabadság születésének 50-ik évfordulóján az előjáróság nevében indítványozom, hogy szabadságszeretetünk külső kifejezéséeként és a mai ünnep örök emlékeire határozza el a t. képviselőtestület, hogy a közszeg egy alkalmas pontján szabadság-szobrot létesít, arra a közszeg pénztárából 500 koronát megszavaz, és a szükséges összeget társadalmi úton gyűjti, kerem a t. képviselőtestület fogadjon el egyhangulag indítványomat, s kérje velem együtt a magyarok mindenható Istenét, tartsa meg alkotmányos királyunkat és védje meg szabadságunkat.

Legy általunk mindnyájunk által hazafias lelkesedéssel üdvözölve márczius 15-ike!

A jelenlevők a lelkes, hangüatteljes és valóban igen szép beszédet többszörös eljenzéssel megszakították, a végen pedig zajosan megeljeneztek és megtapsolták.

A közszeg képviselőtestület Zsoldos János főjegyző indítványát egyhangulag és nagy lelkesedéssel elfogadta és az Ujpesten felállítandó szabadság-szoborra 500 koronát szavazott meg.

Miután több tárgya nem volt a gyűlésnek, Lindt János bíró a gyűlést berkesztette, mire a diszközgyűlés a bíró éltetésével véget ért.

5. A diszközgyűlés.

A diszközgyűlés után, az Ujpesti polgári kör igazán igen izlésesen és pazarul feldiszi-tett terme, nagy etteremmé alakult át. A zöld asztal villámgyorsasággal átalakult fehér asztallá, a melyen igen gyorsan több mint 150 teríték termelt.

A patko alakú asztalok közé ekelt hosszú asztal mellett foglalt helyet a 26 öreg honvéd, a kik a közszeg vendégei voltak.

A menu elég izletes volt; egyszerű eledel-ek, de jók.

A peccsenye felszolgálása közben felemelkedett Lindt János bíró s a legelső magyar embert, a királyt éltette. A jelenlevők a beszédet állva hallgatták meg. Utána Tanos Pál anyakönyvvezető és közszeg képviselő mondott magvas és tartalmas beszédet, majd Czipauer János közszeg képviselő beszelt lelkesen, hazafiasan. Aztán az öreg honvédek nevében Hubay Gusztáv köszönte meg a szíves vendéglátást. Beszettek meg Dr. Führer Simon a közművelődési kör nevében, továbbá Hunyady Károly, Tóth János a függetlenségi kör nevében, Dezső Lajos, Csepreghy Pál, Silbermann Izidor a gyermekbarát egyesület nevében, Brankovics György a sajtó nevében, Cz. Katona József, Körösi Lajos, ki ezuttal 50 koronát ajánlott fel a szabadság szoborra Mády Lajos és Dr. Hedervári Soma közszeg orvos.

Tóth János beszédeben a függetlenségi párthoz tartozóknak arrogálta a hazafiságot, a mire Dezső Lajos közszeg képviselő, a ki a szabadelvű pártnak a híve, kissé izgatottan, elesen, de találóan tiltakozott Tóth János nyegle felfogása ellen. E két beszédből aztán Brankovics György lapszerkesztő elénk helyeslesek közt konstatalta, hogy nem kell feltetnünk a hazát, mert — a mint hallottuk is, — a hazafiaság dolgában a függetlenségi és szabadelvű párt egymással verseng, mintegy túlciztálni akarja egymást.

Az ebéd alatt cigányzene játszott hazafias nótákat. Negy óra felé járt az idő, mikor a társaság vég hangulatban oszlani kezdett, hogy aztán részt vegyen a hangversenyen.

6. A hazafias hangverseny.

A Colosseum nagyterme nem telt meg ugyan oly mértékben, mint legutóbb, a gyermekbarátok multságán, de azért voltak elegenden, a kik meghallgatták az ügyesen összeállított műsort.

Az „Ujpesti dalkör“ nyitotta meg a hangversenyt. Kölesey-Erkel „Himmuszával“ Szepen, összevágóan énekeltek.

Majd Freyler István lépett elő diszmagyarban és elszavalta Petőfi Nemzeti dalát érzesel, hatásosan.

Aztán Berényiné Hazafi Hermin énekelte el fekete bársony uszályruhában, magyar derékban és arany főkötővel a fején Erkel Gyula zene-tanár zongorakísérete mellett a La Grange ariát Hunyady Lászlóól, Frenetikus taps és egy gyönyörű virágcsokor volt a jutalom a nyújtott élvezetért.

Brankovics György lapszerkesztő és író „A vernekküli forradalom“ cím alatt olvasott fel vonzóan, érdekesen. A „Kunok“ ábránd csakhogy el nem maradt. A zongorát valami ügyetlen firma egy egész hanggal lejjebb hangolta. Hála Erkel Gyula főzeneigazgató zene-tudományának, a ki aztán transponálva kísérté Seymann Emil és Láng Zsigmond zene-tanárok igazi művészi hegedűjátékát.

Szabó Imre a m. kir. opera tagja, Fodor Ernő zene-tanár praecis zongorakísérete mellett, „Kossuth halálára“ című alkalmi dalt, saját szerzeményét énekelte, ragyogtatva gyönyörű tenorhangját. A műsort az „Ujpesti dalkör“ rekesztette be, Keller Antal m. kir. opera tag, karnagy dirigálása mellett érzesel, áthatóan énekelvén el a „Szózatot.“ Megjegyezzük, hogy valamennyien díjnélkül működtek közre.

A hangversenyt táncz követte.

7. A kivilágítás.

A milyen nagy részt vett ki magának Ujpest lelkes közönsége a szabadság hajnalának 50 éves évfordulójának megünnepelésében, éppen oly impozáns képett nyújtott a nagy nap esteje. Az ablakokban égő gyertyák ezrének fénye nappali világosságot árasztott az utcákra és a járó-kelők óriási tömege valóságos fényárban hullámzott az utcákra föl és le. Ujpest hazafias közönsége e tekintetben

is nagyon kitelt magáért és méltó módon mutatta be kegyeletét a nagy nap dicső emléke iránt. Nem volt Ujpesten ház, amelynek ablakán egy-két gyertyaláng nem hirdette volna a szabadság magasztos fényét, visszaadva mintegy azt a glóriát, a mely a magyar nemzetet azelőtt ötven évvel körülövezte. Visszatükrözött az a fény, a mely a magyar nemzetet, azokon a nagy napon lekesítette és lángra gyulasztotta a mélyen érző szíveket.

Üdv érte Ujpest hazafias közönségének!

8. Az ujpesti egyesületek részvétele.

Alig van Ujpesten egyesület, a mely a közseg által rendezett és Ujpest hazafias közönségének örökken emlékeztetésében maradó napon, az ünnepelésben részt nem vett volna és testületi kivonulásával hozzá ne járult volna az ünnepély fényének emeléséhez. Röptében a következő részvevő egyesületeket sikerült feljegyeznünk: Az ipartestületet, a függetlenségi kört, a gyermekbarát-egyesületet, az ujpesti dalkört, az ujpesti ker. és iparosifjak önművelődési kört, a tűzoltótestületet, a hadaslyan egyesületet, Nandor betegsegélyző egyesületet, a Kossuth Lajos nőegyletet stb., kik mindnyáján elnökükkel előkőn nagy kegyelettel részt vettek az ünnepélyen, köztük sokan koszorút is vittek magukkal és megkoszorúzták egy-egy elhunyt hős sírját.

Ezekben hű kegyelettel nyújtottunk olvasóinknak az ünnepély leírásáról, mely méltó volt Ujpesten és Ujpest hazafias közönségéhez. A szabadság fénye örökké fenyekedjen Ujpest hazafias és lelkes közönségének! Ez nyújtson vigasztalást a múltra és adjon reményt egy szebb jövőre.

Heti tájékoztató.

Márczius 31 nap.

17. csütörtök. Gertrud. Az első magyar miniszterium kinevezése 1848.

18. péntek. Sándor. Ede. Bismarck Kancellár visszatérése 1890.

19. szombat. József. Napoleon kardcsapás nélkül jut Elbából Párisba 1815.

20. vasárnap. Nikétusz. Kossuth Lajos nagy hazánkfia megh. Turinban 1894. Az ujpesti izr. hitközség képviselőtestületének közgyűlése. Targy: pótválasztás. A választás reggel 9 órától, d. u. 4 óráig tart.

21. hétfő. Benedek. Jean Paul, német költő szül. 1763.

22. kedd. Kázmér. Goethe hírneves német költő megh. 1832.

23. szerda. Viktória. I. Sándor, orosz császár trónralépeése 1801.

HIREK.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Delli Erna tanítónőt az ujpesti állami elemi iskolához rendes tanítónővé, míg Tarján (Wachtold) Gyula ujpesti tanítót a kolozsvári tanítóképzőhöz kezimunka tanítóvá nevezte ki.

— **Vasutasok előléptetése.** A mostani magyar államvasuti hivatalnokok előléptetése alkalmával a következő Ujpesten lakó vasuti hivatalnokok leptek elő egy-egy fizetéses osztályra: Egger József, Gervai Károly, Várnai Jakab, Velsán Szilárd, Szmerznik János, Molnár Vilmos, Kádár Lipót, Leitner Antal, Harmos János és Konya Miksa. Gratulálunk!

— **A hivatalos lapból.** A hivatalos lap múlt szombati száma közli, hogy Krieger Juda Leib (Lipót) ujpesti államvasuti hivatalnok, nevet beügyminiszteri engedéllyel »Kádár«-ra változtatta át.

— **Zarandokút Romába.** A dr. Russell J. Jenő magyar utazási iroda f. évi április hó 14-én tíz napi időtartamra zarandok-utazást rendez Romába. A vezető-bizottság élén lilek Vincze ujpesti esp. plebános, Esedy Gyula zámolyi plebános és dr. Varázséji Béla ujpesti hitoktatók állnak. Az utazás Fiume és Anconán át történik és össze van kötve Napoly, Florencze, Bologna, Velence és Trieszt megtekintésével. Az utazás összes költségei a részvételi árba be van számítva, mely az I. osztályban 190 frt, II. oszt. 150 frt és a III. oszt. 125 frt. Azok részére, akik a kirándulásokban nem vesznek részt és Romából Anconán és Fiumén keresztül ismét haza akarnak utazni, az I. oszt. 160 frt, a II. 125 frt és a III. oszt. 100 frtot fizetnek.

— **A közoktatásügyi miniszter az 1848-diki Törvényhozási alkotások megünneplése tárgyában rendeletet intézett az összes tanterületi főigazgatókhoz, az egyházi főmeltóságokhoz, az állami felsőbb leányiskolák s a felső kereskedelmi iskolák igazgatóihoz, valamint a királyi tanfelügyelőségekhez. E rendeletben a miniszter meghagyja, hogy ezentúl minden április 11-én minden iskolában hazafias ünnepet rendezzenek.**

Midőn, ugymond, a törvényhozás minden időre szóló állandó nemzeti ünnep elrendelésére készül, nemcsak a mai nemzedek kegyeletes megemlékezésére számít, hanem azt kívánja, hogy a magyar államnak minden hű fia évenként legalább egyszer lelke elé állítsa azt a korszakot, amely a felelős kormányrendszerre alapított modern magyar jogállamot megteremté. Számít a törvényhozás különösen hazánk ifju nemzedékére, amely majdan az életbe lépve, polgári kötelemének odaadó teljesítésével, az őseitől öröklött királyhűséggel, az alkotmány forró szeretetével s az alkotmányos törvényekbe iktatott közszabadságok böles gyakorlásával az 1848-dik évi törvényhozási alkotások szellemében eljárni s e szellemet drága örökségképp az ulána következő nemzedéknek átadni hivatva lesz.

Azon hitben, hogy a fent érintett törvényjavaslata nemzel és korona akaratával törvényerőre emelkedik, a rendelkezésem és vezetésem alatt álló közepiskolák számára kibocsátott Rendtartás állandó iskolák ünnepének sorába április hó 11-ket mint azon napot, melyen dicső emlékeztető V. Ferdinánd király az 1848-dik évi korszakot alkotó törvényeket szentesítette emléknappal beiktatom s rendelem, hogy a közepiskolák e napot a nagy alkalomhoz méltó módozatok mellett üljek meg. Kiváló szerep fog jutni ezen iskolai ünnepben a tanári kar valamely tagjának, ki lelkesítő beszédben méltassa a nap történeti jelentőségét, a koronás királynak a nemzet kegyeletében való részvételeit, s azoknak az alaptörvényeknek messze kiható erejét, melyek a képviselői alapon nyugvó felelős kormányrendszer behozatalát, a közteherviseles általánosítását, a földbirtok felszabadítását, a sajtószabadságot, a jogegyenlőséget, általában a politikai és polgári szabadság magasztos elveinek érvényre jutását biztosították. Az ünnepi hangulat emelésére fog szolgálni, ha az ifjuság hazafias dalokkal, szavalatokkal fog ezen iskolai ünnepben résztvenni, melyet általános nevelői feladatainak teljesítésében is kiváló sikerrel hasznosíthat az iskola. Amennyiben április 11-dike (mint a folyó évben is) oly iskolai szünnapra esnek, melyben az ifjuságnak egy része az iskola székhelyétől távol van, az igazgató kötelessége lesz az ünnepet ugyanazon hetnek valamelyik következő napján az összes egybegyűlt ifjusággal együtt megtartatni.

— **A mi szobor-ünnepélyünk.** Lapunk szerkesztősege, abból az alkalomból, hogy Ó felsége a király, hazánk tíz nagyjának, mint a történelem kiváló alakjainak emlékére szobrot emel f. évi márczius hó 10-én d. u. 5-6 óráig a »Telefon-Hirmondó« szerkesztősegeben, az ujpesti polgári leányiskola több jelenlegi és volt tanítványa kedves közreműködésével szobor-ünnepélyt rendezett. Megható emlékemelő ünnep volt ez, mely maradandó emlékkéül vesdődött szívünkbe. A közreműködők mindegyike igaz szeretettel és nagy lelkesedéssel áldozott a szobor-ünnepélynek és szépen, magasztosan tolmácsolta Ó felsége magas elhatározásáért háláérzetét. Ez a hála nyilvánítás szívből jött és a szívekhez szült, zsenge szív erzelmei nyilatkoztak meg, felkeltvén ugyanazt az érzelmet a hasonlóan érző szívekben. S midőn ezen ünnepélyünkkel hazafias kötelességgel teljesítettünk, egyttal a »Telefon-Hirmondó« piczike hallgatóit a hazafiságra és nemzeti érenyekre intettük. Kicsike hallgatóink megértettek szívünk sugalmait és nagy örömet és élvezetet találtak szobor-ünnepélyünkben, a minék többen, hozzánk írt kedves levelükben kifejezést is adtak. A közreműködők mindegyike nagy tüzzel és lelkesedéssel játszott a változatos műsor minden egyes számát és zajos tetszésnyilvánításra szolgáltattott okot, a miért

a közreműködőket u. m. Kager Jolánt, Kager Fánit, Bujdosó Mariskát, Janovics Idát, Kovács Etelt és Ungerleider Gezát nagyon, de nagyon és jogosan megdicsértük. Valóban örömük lehet bennük a szülőknek és tanároknak, illetve tanárunknak, mert igen szépen és kedvesen tudtak zongorázni, szavalni és énekelni, mint kis művészek úgy adták elő dolgaikat. Meg is köszönjük e helyen újból, hogy oly derekasan közreműködni szívesek voltak. Nem mulaszthatjuk el köszönetünket Gallauner Luiza igazgatónőnek is kifejezni, ki megengedte, hogy az intézet kedves növendekéi ünnepélyünkön közreműködjenek. Azután hálás köszönettel tartozunk Hazslinszky Gusztáv zenetanárnak, a ki az énekek betanulásával és a zongorán való kísérettel sokat fáradozott. A »Telefon-Hirmondó« szerkesztősege pedig szíves fogadtatásáért és czukorkákkal, süteményekkel való megvendégleseért tartozunk köszönettel. A piczike szereplők és hallgatók pedig sokáig emlékezzenek vissza arra a kedves ünnepélyre, melylyel Ó felsége, szeretett és jóságos királyunknak hódoltak.

— **Halálozás.** A kérhetetlen halál egy kedves kis angyalt, egy példás jó gyermeket ragadott el az elők sorából Egyenesty Ilona a polgári leányiskola II. b.) osztályának legelső növendéke, szüleinek vegtelen nagy fájdalomára, a tantestület igaz, őszinte sajnálatára és tanulóársainak vigasztalan szomorúságára f. évi márczius hó 14-én reggel 3 óraker élete 12 éves korában jobblétre szenderült. Az ártatlan kis halott hült tetemet kedden e hó 15-én d. u. 4 óraker vitték ki nagy részvét mellett csendes nyughelyére, honaot nincs többé visszatérés, vigaszunk, csak az a remény: »Feltámadunk« s a másvilágon viszont látjuk kedveseinket. A temetésen a polgári leányiskola növendekéi és a tantestület összes tagjai részt vettek. A növendékek díszes koszorút helyeztek a korán elhunyt iskolatárs koporsójára és utolsó búcsuztatásul a halottas háznál és a sírjánál megható gyászdalt énekeltek. Az egyházi szertartást Illek Vincze esp. plebanos végezte, mire dr. Varázséji Béla hitoktató, a megboldogultnak tanára, a következő gyászbeszédet mondotta:

Gyászoló közönség!

Az imádandó isteni Gondviselés kifürkészhetetlen örök végzésében megnyugodva, bánatos szívvel álljuk körül e virágokkal elhalmozott koporsót, mely egy élte kora tavaszán elhervadt virág: egy ifju lányka elhidegült tetemét zárja magába.

Oh! mily drága kincsét rejt magában e koporsó! Eszünkbe juttatja a mindenha kedves gyermeket, ki szüleinek szemérménye volt, ki azon áldozatot, melyeket a jó szülők szeretete reá fordított, a legnagyobb gyermeki odaadással viszonzta; — eszünkbe juttatja s jó testvéreinek örömeit, fájdalmait készséggel megosztá, kik iránt oly gyöngéd szeretettel viseltetett — szemünk elé állítja a példás viseletű és ernyedetlen szorgalmú tanítványt, ki tanítóinak, előjáróinak elismerését, dicséretét érdemelte ki mindenkörön; — eszünkbe juttatja a jó társat, kit növendékársai rajongó vonzalommal vettek körül, s kiket viszont ő mindig szeretettel ölelt magához.

Ha a vihar kíméletlen keze kedves virágaink közül egyet megsebesít, szomorúan nézzük hervadásnak indult leveleit; — ha az eg ragyogó esilagának milliórdjai közül egy a magasból aláhull szívünk önkénytelenül elszorul; de ha egy kedves gyermek, egy szerető testvér, ki érenyvirágainak illatát hivatva lett volna a szülői házat betölteni, mint gyenge bimbó letörök az élet fájáról s a hű lal jégkarjaiba hull, — ekkor szívünk fájdalommal telik meg, lelkünk esordultig telik meg keserűséggel.

Bánatos szülői a kedves elhuntnak! nem veszem zokni, hogy oly megtörötten álltok itt e koporsónál, mely drága kincsétek hült tetemét fedi; nem hibáztatom, ha a fájdalom érző szíveteket áthatotta, hisz a hű szeretet kötelekét szakította meg a halál angyala. De vigasztalódjatok!

Jól tudom, hogy nálatok nem üres szó a valás, ne folyjon könyvetek, ne adjátok magatokat át teljesen a fájdalomnak. Inkább tekintetek fel az egre, és mondjátok a jámbor Jubbal: „Isten adta, Isten elvette, amint az Urnak tetszett, úgy történt.”

Legyen áldott az Ur neve! Condojtok az édes Üdvözítő szavaira: „A ki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen engem.” Ó maga mondotta: „A ki én bennem hisz, ha szintén meghal is él, és én feltámasztom őt az utolsó napon.”

A hit világa verőfényénél szétoszlik a sírok komor sötétségének vigasztalhatatlansága. A keresztény nem hal meg egészen, nem hal meg örökre. E tudat nagyban tompítja a halál fulánkjának életét.

A ker. csak hosszú álom-hunyja le szemét, hosszú időre mond Istenhozzádót övéinek, midőn koporsója leszövegetik. Es azért az igaz kereszténynek szíve nem rendül meg a sírnál, mert szüntelen viszhangzik benne az örök Igazság bátorító

szava: „*En vagyok a feltámadás és élet, a ki én bennem hisz, nem hal meg mindörökké.*”

Vigasztalódjatok tehát *bánatos szülők! kesergő testvérek, ti szerető rokonok, találjatok megnyugvást szent hitünk azon esalhatatlan tanában, mely szerint a drága halottal egy boldogabb honban találkozni fogtok. Legyen enyhítő balzsam vérző szívetekre az az őszinte részvét, mely körülvesz benneteket.*

Es ti *növendéktársai*, midőn utolsó búcsút vesztek a koporsó lakójától, az ő elhídegtől ajkai nem szólnak hozzátok. De szól hozzátok az ő élete, hogy azt példányképpül vegyétek. Tanuljatok tőle *engedelmisséget*, melyet mindenkor tanúsított, szülői ennek bizonyosságai; tanuljatok tőle *vidám gyermeki érzelmeket és kedvességet*, mely megszűrtette őt mindenki felé; tanuljatok tőle *vállalósságot*, ki mérhetetlen szenvedései közepette a keresztet szoritotta keblehez, a midőn ajkai utólagra szólaltak meg, a „Hiszek egy isten”-t imádkozák.

Kedves *növendéktársai és ismerősei*, kik őt szeretni tanultátok, szereteteket azzal mutassátok meg, hogy élete imádkozzatok, ez lesz az ő egyedül igaz emlékezete!

Te pedig *elköltözött lélek!* esd le a béke, megelégedés boldogság napjait hozzátartozóidra. Isten-nél és szüntelen való imádságod legyen bánatos véreid vigasztalása!

Es most:

Isten veled! korán elköltözött,
Isten veled! nyugodjál esendően,
Aludj ott lenn békeben álmaid,
A hol többé nem fáj már semmi sem.
Szeretteid bár busan itt hagyad
— Egy szép bimbó anyózára el veled —
Emléked itt örökre élni fog
Fájó szívünk téged soh'sem feled.

Adj Uram örök nyugodalmat neki és az örök világosság fenyekedjék neki. Amen.

— **Szerelmi drama Ujpesten.** Papp Lajos losonczyi születésű 23 éves timarlegény nagyon szerette a »Nemzeti kávéház« Talár Erzsébet nevű 20 éves kaszjer frajláját. A szerelmi viszony már régi és meg Losonczyról keletkezik. Papp Lajos idejött Ujpestre és addig-addig csabílgatta kedvesét, míg ő is Ujpestre jött és a Nemzeti kávéházban kasziros lánynak csapott fel. De a Nemzeti kávéházban, a hol az egész környéknek méltó megbótrányozására nem szűnik meg a vigás és tivornyázás, különösen éjnek idején, sok más szerelmes halandó is fordul meg, a kik szintén megnyerték a kisasszony könnyen lángra lobbanó szívét. Ez persze nem tetszett Papp Lajosnak, hogy ő kedvese szerelmet annyivalallalra kénytelen megosztani, többször figyelmeztette a leányt, hogy hagyja abba kalandos életét, mondjon le díszes állásáról és terjen jobb útra. De a leány nem hallgatott rá. Vasárnap reggel a legény az István-téren kést vásárolt, elment a leányhoz és levágta a nyakát. Szörnyű tette után maga jelentkezett a rendőrségnél a hol előadta, hogy ő maga magát is meg akarta ölni, de inába szállt a bátorsága. A leányt a törvényszéki bonczoló intézetbe vitték, a szerelmes legényt pedig a rendőrség vigasztalja. Ez a szerelmi dráma első felvonása, a második felvonás a törvényszék előtt lesz.

— **Mulatság.** Az »Ujpesti önkéntes tűzoltó testület« f. évi április hó 9-én a Colosseum tőszes helyiségeiben színelőadással egybekötött táncvizsgát rendez. Ez alkalommal színre kerül Gerő Károlynak »Vadgalamb« című 3 felvonásos népszínműve. Kezdeté este fél 8 órakor. Belepti-díj: személyjegy 50 kr., a pénztárnál 60 kr.; családjegy 1 frt., a pénztárnál 1 frt 20 kr. Tűzoltójegy 30 kr. A tiszta jövedelem a testület egyenruha alapja javára fordítatik.

— **Uj operette.** Közseghy Árpád lapunk jelles tollú munkatársa, zeneszerző és Martonffy Imre az »Ujpesti Közlöny« felelős szerkesztője jelenleg egy 3 felvonásos operetten dolgoznak, melyet legközelebb már a népszínházhoz fognak benyújtani.

— **Felülfizetések.** Az ujpesti tanítói segélyegylet részere f. hó 5-én tartott hangversenyyel egybekötött táncestélyen a következők felülfizettek: Kanner János 9 frtot, Kolozsváry Gyula 4 frtot, Kalakin György, ujpesti takarékpénztár, Leiner József és Fuchs Antal 3—3 frtot, Benkovics Imre, Szakmáry István, Erkel Gyula, Schneider János, Andrejka József, Lindt János, gróf Károlyi Sándor, 2—2 frtot, Tyrmann József, Vecsey József, Pohl Károly, Rachler Aurel, Weisz Mór, Hilf Anna, Ehrenheil Margit, Földes Károly, X. Uj., Németh Gyula, Tóth Endre, Kossuth Ágost, Herz József, Nagy Györgyné, Fröhly Lenárdné, Ficza Márton, Hübner Mária, Steiner Soma, özv. Hoffmann Gáborné, Fornsheim Izidor, Schreiber Gyuláné és Lózer Ferencz 1—1 frtot, Steininger Gyula és Virág József

50—50 krt. Fogadják a nemeslelkű felülfizetők ez uton is a rendezőbizottság és a tanítói segélyegylet hálás köszönetét, Kiss Béla s. k. a segélyegylet elnöke.

— **Elmaradt közgyűlés.** Az »ujpesti polgári kör« által múlt vasárnapra hirdett közgyűlés, határozatkeptelenség miatt elhasznált.

— **Még egy szobor-ünnepély.** Az angyalföldi elemi iskola tegnap szerdan tartotta meg nagy ünnepélyességgel szobor-ünnepélyét. A fényes ünnepélyt a növendékek enekkara nyitotta meg a »Hymusz«-szal, mire Bánó József igazgató emelkedett hangon, szép szavakkal méltatta az ünnepély ezéjét és lelkesen fejtegette ő felsége a király azon kegyes elhatározását, hogy a nemzet tiz nagyjának szobrát emel a székesfővárosban. Utána az intézet tiz növendéke a tiz szobor hőseinek életrajzát mondta el, azután az intézet növendékei alkalmi költeményeket szavaltak és alkalmi dalokat énekeltek. A szobor-ünnepély után az intézet növendékei az ezerev emlékere két fát ültettek, az egyiket Árpádra, a másikat Ferencz József-re keresztelven el. Mind a két ünnepély igen lélekemelő volt és a nagy számmal jelenlevő szülőket melyen meghalotta. Fel kell említenünk, hogy a leányok kardala, mely magyar dalokat énekeltek és a huszárduló kellemes hafast gyakorolt a hallgatokra. Az enekkar sikereért Miklós Dénes tanítót illeti az érdem.

— **A dezentor.** Nagy mepeődület mutatta az ujpesti rendőrség előtt, hogy ott valami szokatlant várnak. Csakhamar meg is jelent négy szuronyos katona, kik a rendőrséghez bevonultak. A közönség feszült figyelemmel várta a történéndőket. Vagy fél óra múlva újra megjelent a négy katona, de akkor már egy ötödikkal, csak hogy annak nem volt fegyvere, de kezei annál erősebben meg voltak lánczolva. Az ille ő Tomá Pad, rákospalotai ismert betörő s főbűnös bűntellett egyen, ki most a katonaságtól harmadszor szökött meg. De elfogták és most kísértek át az ezredhez, a hol majd leszámolnak vele.

— **Milyen idő lesz márcziusban.** Napsugárral, langyos szellővel közöztött be a tavasz első hónapja, de ha az időjárásnak hinni lehet, úgy lesz részünk az időben is. Ledochowski József gróf vezérkari kapitány, kinek jóslatai, az eddigi tapasztalás szerint meglehetősen szavahihetőek. Borot, esőt, sőt olykor olykor zivatarot is jövendöl márcziusra. Meg csak egy néhány napig lesz jó idő, azután egész tízedikéig eső, de azután ismét kiderül. Tizenötödiktől kezdve ismét nagyon kellemesen lesz az időjárás. Ledochowski gróf jóslata szerint: a folytatós esőzést a hónap végén nem egyszer hűvös zivataros időjárás, sőt havazás váltja föl.

SPORT.

— **Urlovasok az alagi versenyeken.** A közlegő alagi versenyeken hír szerint Taxis herceg saját lovain kívül az Ottó főherceg és a Dreher-istálló lovait fogja lovagolni. Horthy Szabolcs a Geist-istállónak lovagol, az idén. Szemere Kalmán a Wahrmann és Wood istállónak, báró Brook pedig gróf Schönbornnak és báró Korbnak fog lovagolni, gróf Pejacssevich Albin saját lovain kívül az Esterházy-lovakat is fogja lovagolni. Krenzbrück főhadnagy, a múlt évi champion urlovas ez idén nem fog lovagolni, legfeljebb a pozsonyi versenyeken, miután jelenlegi beosztása nem enged neki időt arra, hogy allandoan részt vehessen a versenyeken. Fibich János hír szerint szintén visszavonul ez évben az urlovas versenyektől. Az alagi nagy gátversenyben az eddigi dispoziciók szerint gróf Pejacssevich Bánatost, herceg Taxis Hírnököt fogja lovagolni.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

— **Kamara-hangverseny.** Az »Ujpesti zeneművelő egyesület« f. évi márczius hó 19-én este fél 8 órakor tartja saját helyiségeben, az idei II. kamara-hangversenyét. A hangverseny műsora a következő: a) Veit W. H. vonósnyegyes d. moll. op. 5. b) Allegro moderato, b) Menuette, c) Hymne russe, d) Finale. Előad-ják: Seymann Emil (I. hegedűn) Láng Zsigmond (II. hegedűn) dr. Trojan Alajos (gordonkán). 2. Dalok. 3. Rheinberger J. zongoranegyves op. 38. a) Allegro non troppo, b)

Adagio, c) Menuette, d) Finale. Előad-ják: Löffler R. (zongorán), Seymann Emil (hegedűn), Kázar O. (mely hegedűn) dr. Trojan Alajos (gordonkán). Helyárak: ülőhely 80 kr., állóhely: 50 kr.

— **Melodramák.** Igen érdekes és nagyon jó melodramák jelentek meg Rozsavölgyi és társa cs. és kir. udvari zeneműkereskedésében, melyek hangversenyeken, estélyeken és műkedvelői előadásokon előadva nagy hafast keltenek. A melodramák a következők: »Ej látogatás.« Költemény Gyulai Páltól, zeneje Kaidy Gyulától. Ára: 1 korona. »Szép Ilonka.« Költemény Vörösmarty Mihálytól, zeneje Erney Józseftől. Ára: 2 korona. »Rakoczy Ferencz Rodostón.« Költemény dr. Várady Antaltól, zeneje Abrányi Korneltól. (Magában zongora- vagy gordonka-kísérettel is.) Ára 3 kor. »Akácvirágok.« Költemény dr. Várady Antaltól, zeneje Gaál Ferencztől. Ára 1 kor. »Rachel siralma.« Költemény Arany Jánostól, zeneje Kapi Gyulától. Ára: 2 kor. »Petőfi a Hortobágyon.« Költemény Várady Antaltól, zeneje Kun Lászlótól, Hegedű, zongora- és cimbalomkísérettel. Ára: 2 korona.

— **Busoni hangversenye.** Busoni Feruccio múlt pénteken a Royal-szálló termében tartott hangversenye ismét gyönyörködtette a közönséget fenomenális művészetével. A műsor négy számból állott és mindegyik egy-egy hatalmas alkotás volt. Bach eredetileg orgonára szerzett hangverseny-darabja (d dur) hatalmas mű; Beethoven utolsó zongora szonátája (c moll) a zeneköltes klasszikus földén termelt; Chopin etűdjei nagyszerű és hatásos hangulatkepek; Liszt »Don Juan« abrandja pedig az előadó művészet telőpontján áll. A művész ezekben az annyira elterő régiókban egyaránt otthonos s a közönség bamulatára, mindegyik műfajt kellő, igazi stíljében szólaltatta meg, rendkívüli művészi értelmet és finomságot áruván el. A közönség fardadhatatlanul tapsolta őt és rendkívüli elismerésben részesítette.

Meghívó.

Alulírottak az »Ujpesti Közművelődési Kör« tisztelt tagjait **a f. hó 31-én esti 8 órakor** a kör helyiségeben megtartandó

rendes évi közgyűlésre

tisztelettel meghívjuk.

Tárgyalás alá kerül:

1. A titkár évi jelentése.
2. A zárszámadás megvizsgálása és a felmentvény megadása tárgyabau határozathozathozatal.
3. Az évi költségelőirányzat megállapítása.
4. A választmányának a házépítésre vonatkozó indítványa.
5. Az elnök, 2 alelnök, a titkár, az ügyész, 30 rendes és 6 pótválasztmányi tag és 3 számvizsgáló bizottsági tagnak megválasztása.

Kelt Ujpesten, 1898. márcz. 10.

dr. Boros Mór titkár. **dr. Führer Simon** elnök.

Jegyzet: Az alapszabályok 8. §. szerint a három havi társági díjjal hatralevő rendes tag a közgyűlésen jogát nem gyakorolhatja.

Bátorkodom a n. e. közönség b. tudomására hozni, hogy üzletemben Árpád-ut 14. sz. alatt a szabadságharc-ünnepélyek alkalmából u. n. »Szabadságkalapok« valamint egyeb

férfi- és gyermekkalapok

dus választékban kaphatók. A bel- és külföldi gyárosokkal való összeköttetésem folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy **divatos és finom** áruimmal t. vevőim teljes megelégedését kiérdemelhessem. Szives támogatásukat kérve vagyok, tisztelettel:

Drézdner Jeanetta.